

Mikael Rask Madsen forelæser på
The Lauterpacht Centre, Cambridge University.
Gengivet med tilladelse fra
the Lauterpacht Centre for International Law, Cambridge, UK

KAPITEL 3

Professor Mikael Rask Madsen

I kølvandet på både Første og Anden Verdenskrig blev der etableret stærke og forpligtende internationale aftaler og institutioner som Folkeforbundet, FN og den Internationale Domstol i Haag. I dag er disse institutioner udfordret af nationalistiske tendenser, og i Europa er nogle nationalistiske bevægelser gået fra at være ekstremister til at være regeringsbærende. Det har sat den internationale verdensorden under pres – men samtidig har den heller aldrig været stærkere.

Mikael Rask Madsens forskningsfelt er dette paradoks og de institutioner og magtforhold, der ligger til grund for det. Han voksede op i Danmark i en familie af ingeniører og arkitekter og startede på jurastudiet, men manglede lidt inspiration. Derfor tog han orlov efter sin bachelorgrad, rejste til Centralamerika, hvor han havnede midt i fredsprocessen i Guatemala, og kom hjem med en række unikke interviews fra FN-missionen, som blev starten på hans senere karriere. Han skrev tre specialeafhandlinger i tre forskellige lande: retssociologi i Spanien, jura i Danmark og sociologi i Frankrig. Derefter skrev han sin ph.d.-afhandling i Paris ved den navnkundige École des Hautes Études en Sciences Sociales, blandt andet under vejledning af den verdensberømte sociolog Pierre Bourdieu. Efterfølgende har han forsket og undervist i blandt andet Spanien, Tyskland, Frankrig, England og USA, blev professor i europæisk ret og integration på Københavns Universitet i 2010, og siden 2012 har han ledet Grundforskningscenteret Center for Internationale Domstole (iCourts) ved Københavns Universitet. iCourts studerer udviklingen af internationale domstole og deres effekt på ret og politik, og Mikael Rask Madsen er ofte brugt som konsulent for regeringer og domstole verden over.

De internationale domstole i en verdensorden under pres

Det centrale mål for iCourts er at forstå transformationen af den multilaterale, internationale orden, med udgangspunkt i de internationale domstole, som har eksisteret i knap 100 år. Den Faste Domstol for Mellemfolkelig Retspleje, nu den Internationale Domstol, blev oprettet i 1922 i Haag. Efter Anden verdenskrig blev der også etableret nye regionale menneskerettighedsdomstole og økonomiske domstole. I kølvandet på slutningen af Den Kolde Krig skete der yderligere en ekspansion af internationale domstole, så der i dag er godt 25 af dem verden over.

»De internationale domstole er ret usynlige for de fleste mennesker, men de er en af de væsentligste garantier for vores demokrati, herunder for vores ret til at sidde her og tale sammen. For ytringsfriheden. Der er en overordnet international retsorden, som er under pres lige nu, men samtidig har den rent juridisk set aldrig været stærkere. Det er det paradoks vi studerer.«

Ifølge Mikael Rask Madsen er grunden til, at verdensordenen er under pres, primært en række geopolitiske og nationalpolitiske transformationer, som har betydet, at der ikke er samme investering i og støtte til det internationale fællesskab som for blot 15 år siden. Der er i stigende grad nationaliseringstendenser, både i de store lande som Kina og USA, men også i mindre lande som Polen, Ungarn og Tyrkiet.

»Hvis udgangspunktet er, at den fælles internationale orden er fundamental for en større grad af frihed i verden, så er det en alvorlig problematik. Jeg har specialiseret mig i international ret lige siden jeg var studerede i midt-halvfemserne. Jeg er et barn af den tid, hvor muren faldt og den in-

Internationale domstole og verdens magtbalance

FAKTABOKS

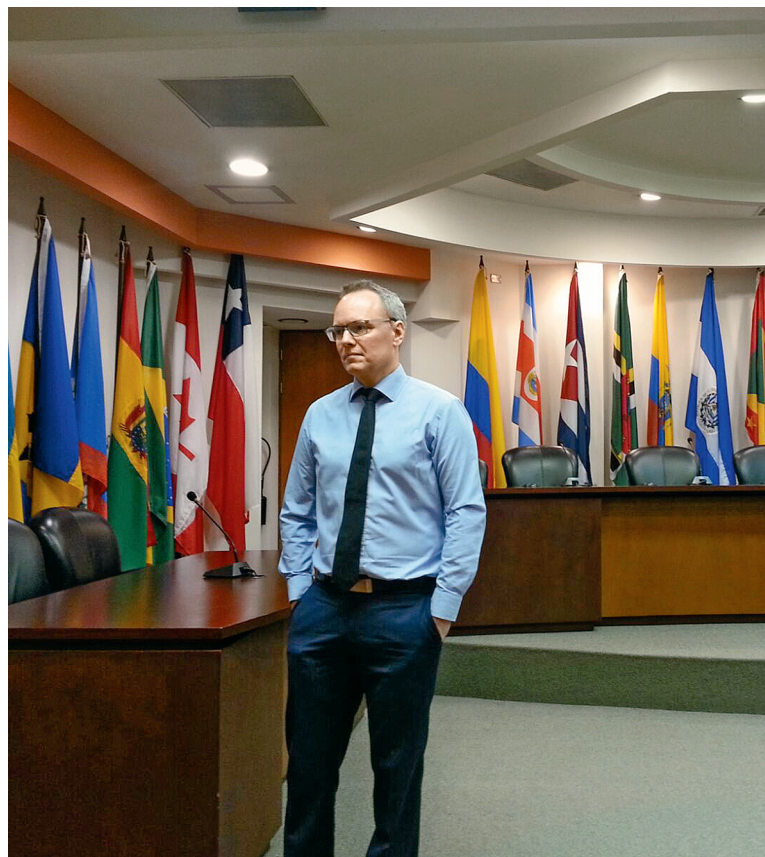
Mikael Rask Madsen og hans kolleger i iCourts studerer de internationale domstoles betydning for samfundsforhold, som før i tiden var nationalstatens domæne: frihed, straf og økonomi. Tilgangen er banebrydende i sin brug af interdisciplinære tilgange, og iCourts huser en lang række fagligheder, fra retssociologi, jura, statskundskab, sprogvidenskab og filosofi, til højtuddannede computereksperter, som kan håndtere store og komplekse datamængder. En af iCourts' centrale hypoteser er, at international handelsret, internationale menneskerettigheder og efterhånden også international strafferet påvirker national politik og jura og dermed demokratiets udfoldelse verden over. iCourts undersøger altså baggrunden for, og konsekvenserne af, det internationale domstolsvæsen. Derudover er et centralt interessefelt for Mikael Rask Madsens forskning en bredere forståelse af den internationale forskydning af magtens betydning for demokratiet. Ud over sin grundforskning har han da også i stigende grad rådgivningsopgaver for domstole og regeringer og har senest bidraget i forbindelse med en reform af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

Den Internationale Domstol i Haag er FN's primære juridiske organ. Domstolen blev oprettet som følge af internationale fredskonferencer i Haag i starten af det tyvende århundrede, som først førte til oprettelsen af Den Faste Voldgiftsret i 1901. I 1922 blev domstolen oprettet i regi af FN's forløber, Folkeforbundet, og efter Anden Verdenskrig fik den sin nuværende form i 1946.

Den Internationale Domstols opgave er at sørge for overholdelsen af internationale traktater og love, herunder specifikt at afgøre folkeretlige uenigheder mellem stater og at give vejledende juridiske udtalelser i forbindelse med internationale spørgsmål. Kun hvis staterne frivilligt har accepteret domstolens myndighed til at dømme i mellemstatslige uenigheder, er de forpligtet til at respektere dens afgørelser, og det er tilfældet for omtrent en tredjedel af FN's 193 medlems-

lande. Der er 15 dommere, valgt for en niårig periode, og de skal fungere uafhængigt af deres hjemland. Foruden Den Internationale Domstol i Haag er der i dag mange andre internationale domstole, herunder Den Europæiske og Den Inter-Amerikanske Menneskerettighedsdomstol og Den Internationale Straffedomstol, der blev oprettet i 1998 som permanent domstol i forlængelse af FN's sikkerhedsråds tribunaler, som forestod dommene over krigsforbrydere fra Eksjugoslavien og Rwanda i henholdsvis 1993 og 1994. Man kan få mere information i bogen *International Court Authority*, som Mikael Rask Madsen har udgivet sammen med to kolleger [11].

Mikael Rask Madsen i den Inter-Amerikanske Menneskerettighedsdomstol.
Foto: Carolina Alvarez Utoft.

ternationale orden, som vi kender i dag, blev skabt. Dengang fremstod det som noget, der bare blev mere og mere af. Det billede har ændret sig markant de senere år.«

God forskning skal helst mødes med lige dele modstand og velvilje

Mikael Rask Madsen har en meget kort og præcis forklaring på, hvad det er, iCourts kan:

»Jeg tror, at noget af det væsentligste, som vi kan, er at skære ind til sagens kerne. Når man har med noget at gøre, der på én gang er både meget juridisk og meget politisk, er der altid en masse forbehold, en hel masse bla-bla. Vores metoder¹ har gjort os i stand til at måle direkte på autoriteten af internationale institutioner, og måden, vi gør det på, er meget anderledes end traditionen på området, skrevet frem af nogle af sociologiens grundlæggere.«

iCourts' forskning har også betydning ud over det mere snævre felt af internationale domstole: Ud af centerets verdensomspændende empiriske undersøgelser er der kommet teoretiske landvindinger og metodiske indsigter, som kan overføres til andre internationale og nationale institutioner. Som al god forskning modtages centerets arbejde med både modstand og velvilje. Det tager tid, før nye idéer bliver accepteret, og når de anvendes på en meget traditionel genstand, for eksempel retslig autoritet, kan det tage meget lang tid. Men der er, som Mikael Rask Madsen siger, mange, som har taget tankerne til sig. At iCourts' forskningsresultater bliver brugt af regeringer og internationale institutioner verden over, skyldes måske ikke mindst, at han konsekvent afstår fra at politisere.

»Den genstand vi undersøger, er i sagens natur ekstremt politisk. Det gør, at vi næsten må gøre

det modsatte, nemlig bevidst neutralisere det. Der laves masser af politiserende forskning inden for feltet – både retspolitisk forskning og aktivistisk forskning. Det gør vi ikke. Vi laver hardcore, grundvidenskabelig, empirisk forskning. Men det, vi når frem til, har implikationer for politiske dagsordener. Der er ofte journalister, der ringer til mig om et eller andet relateret til internationale og europæiske domstole. Men jeg udtaler mig aldrig, hvis ikke jeg har et konkret resultat, jeg kan svare ud fra. Vi freestylar aldrig, og det er på grund af genstandens eksplosive karakter.«

I magtens maskinrum

Adgang til magtens maskinrum i den grad, som Mikael Rask Madsen har det, er meget få menneskers privilegium. Det er han meget opmærksom på, og han er stadig nysgerrig:

»Det, der driver mig, er vel elementær nysgerrighed. Vi laver empirisk forskning om noget, som er lukket land for de fleste mennesker. Det er de færreste, der kan gå ind bag facaden på en domstol eller international organisation og grave rundt i, hvad der reelt gemmer sig der. Og det er de færreste, der får adgang til at interviewe præsidenter og højesteretspræsidenter, som jeg har gjort.«

Genstanden for iCourts forskning – jura, international ret og diplomati – er, som Mikael Rask Madsen siger, et elitefænomen. Han og hans kolleger laver det, som i sociologien kaldes eliteinterviews, det vil sige de interviewer verdens magtelite. Det kan kun lade sig gøre, fordi de har opbygget et solidt renommé: de er forskere, og de politiserer ikke. Derfor kommer de typisk inden for murene, og derfor kan de undersøge de mest magtfulde institutioner og mennesker i verden. Når de internationale domstole afgør noget, så kan det koste milliarder for en stat. iCourts arbejde kan derfor have elementær betydning både økonomisk og for verdensfreden.

»Så både på forskningssiden og i de senere år også med rådgivning, for eksempel i forbindelse

1. iCourts metoder involverer bl.a. globale komparative empiriske undersøgelser, nyudviklede redskaber til automatiseret tekstanalyse og netværksanalyser, og interdisciplinær udvikling af nye metoder og databaser. For mere information, se <https://jura.ku.dk/icourts/>.

med reformen af Menneskerettighedsdomstolen, skal man altid huske på, at resultaterne kan have betydning for de 830 millioner mennesker under Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols jurisdiktion. Men det er jo elementært interessant at komme ind der, hvor verden kan ændres. Det er ikke, fordi vi er i det for at ændre verden i den forstand, for det er oftest en politisk, demokratisk proces. Men det er meget vigtigt, at vi kommer ind bag murene, ind i magtens maskinrum. Det meste af den forskning, der findes om dette emne, er lavet af nogen, som har siddet på deres kontor og læst de andre, der også har siddet på deres kontor. Vi går i stedet i felten – og udforsker domstolene empirisk.«

Fra Centralamerika til Paris – og om at insistere på at spille i Champions League

Nogle af de emner, Mikael Rask Madsen beskæftiger sig med i dag, optog ham altså allerede, da han var andetårs jurastuderende. Alligevel var hans vej til det forskningsfelt, der optager ham i dag, til en vis grad et samspil af tilfældigheder.

»Jeg blev lidt træt af at studere – det er et andet karakteristikum ved Grundforskningsledere, de bliver hurtigt trætte af ting, hvis de ikke er inspirerede! Så jeg holdt orlov fra studiet og tog til Centralamerika som backpacker. Det faldt fuldstændig sammen med fredsprocessen, der udspillede sig der i slutningen af 1980'erne og frem til midt 90'erne. Sammen med min spansklærer, som også var jurastuderende, besluttede jeg, at det måtte undersøges. Så vi besøgte FN's fredskommission, og der lavede jeg mine første interviews. Helt uskolet, bare på en »gut feeling« af, at der foregik noget interessant. Det var i høj grad det arbejde, der kom ud af min indledende forskning, som jeg blev rekrutteret på, da jeg ville lave min afhandling i Paris. Så det, der egentlig var en orlov fra studiet, skabte min karriere. Jeg gik universitetsvejen, da jeg forlod universitet.«

Mikael Rask Madsen har som sagt skrevet ikke mindre

end tre specialer, i retssociologi, i jura og i sociologi. Hans vejleder på specialet i retssociologi var en forsker i Paris, Yves Dezalay, som senere blev hans ph.d.-vejleder sammen med den navnkundige sociolog Pierre Bourdieu. De to har haft en fundamental indflydelse på Mikael Rask Madsen, ikke mindst i forhold til hans undersøgelser af, hvordan magten udfolder sig.

»Det er et meget parisisk, meget fransk sociologisk træk, at studere eliter. I Frankrig er det obligatorisk at studere eliter på sociologi. Og af indlysende grunde. Hvis man ser sig rundt i byen med alle dets magttempler, så skaber det en elementær sociologisk nysgerrighed for, hvad der sker bag murene og søjlerne. Så idéen om, at man godt kan studere magt, har præget mig. Og det er indlysende vigtigt – jura er jo i sidste ende en kamoufleret form for magtudøvelse – en demokratisk form, så det er ikke negativt ment, men ikke desto mindre er det magt.«

At Mikael Rask Madsens forskning ikke handler om bestemte lande eller regioner, men om hele verden, er ikke mindst inspireret af Dezalay og Bourdieu. Fra sidstnævnte lærte han noget, som han dengang ikke forstod at han var i gang med at lære:

»Det var blandt andet den måde, som han forholdt sig til de unge forskere på. Han så dem som håbet og fremtiden, og han satsede bevidst på dem. Det er jo en stor risiko at løbe – du kan sagtens satse på en ældre lektor, som allerede har lavet godt arbejde. Så ved du præcis, hvad du får. Men der skal nye idéer til, hvis tingene skal rykke for alvor. Noget andet, jeg tog med mig, var, at det var et sociologisk institut, hvor ganske få havde studeret sociologi. Vi fik så sociologi-grader sidenhen, men vores professionelle kompetencer lå andetsteds – i mit tilfælde i international ret. Det var en radikal rekrutteringsstrategi, men det beroede på, at det i sidste ende var et spørgsmål om at få de rette folk til opgaven, snarere end de rette papirer. Endelig var det selvfølgelig også dét at være i det bedste sociologiske miljø i verden. Der blev sågar lavet en dokumentarfilm om

centeret, mens jeg var der, som siden blev vist i biografen. For nu at bruge Bourdieus eget begreb, så påvirker det din habitus, dit udsyn, din weltanschauung, at være en del af et sådant miljø. Det har jeg taget med mig til Danmark. Det er helt fundamentalt for mig, at når vi spiller, så spiller vi i Champions League. Så kan det godt være, at andre er dødeligt uenige i vores konklusioner, men det, vi leverer, skal spille ind på den globale markedsplads for viden – og være af højst mulig kvalitet.«

Fordi han var i et elitemiljø, blev Mikael Rask Madsens arbejde tidligt meget synligt. Han tog det nærmest for givet, at sådan var det bare – man mødte op, og så var der et godt, stort publikum. Senere lærte han, at det langtfra er givet. Det eneste problem var, at mange syntes, at de emner, som han og hans vejleder interesserede sig for, var langt ude. Det gjaldt blandt andet anvendelsen af Bourdieus begrebsapparat og metoder til internationale studier – ingen havde gjort det før i større stil. Fem-ti år senere begyndte hele feltet at interessere sig for det, og så var det pludselig meget relevant viden.

At kunne gå ind og ud af genstanden

Den succes, som Mikael Rask Madsen og iCourts har, skyldes ikke mindst evnen til at arbejde på tværs af discipliner – at kunne »gå ud og ind af genstanden«. Det er det, man i sociologi vil kalde refleksivitet. Det kan simpelthen ikke lade sig gøre at se genstanden udefra, hvis man forbliver dybt begravet i den. Det, der interesserer Mikael Rask Madsen grundforskningsmæssigt, er magtens *strukturer* – og dem kan man ikke se, når man sidder helt nede i dem. Omvendt, hvis man kun ser dem udefra, så bliver det hele, som han siger, »lidt gråt«. Men det er en krævende tilgang, for det er ikke nok at være interdisciplinær ved at samarbejde med andre discipliner – den enkelte skal helst også være interdisciplinær. Og det var sandt allerede for den unge Mikael Rask Madsen.

»Jeg har formentlig haft en evne til at kombinere de forskellige former for viden, fordi jeg oprinde-

ligt var jurist, så sociolog og i sidste ende retssociolog. Så jeg kunne altid se tingene både indefra – fra jura – og udefra – fra sociologi. Kan du læse både Max Weber og obligationsret, så har du en klar fordel. Det forsøger jeg at træne ph.d.-studerende i – at have et dobbeltblik på genstanden. Det er udfordrende, for forskellige discipliner er ofte på kollisionskurs. Men hvad andre ser som antagonisme, bruger vi som det integrerende. For mig er det ligegyldigt, hvilken disciplin det er – det drejer sig i stedet om at finde metoder til at nå frem til at kunne observere mønstrene, the big picture. Det kræver en accept af, at det så ofte slet ikke virker. Man smider en frygtelig masse ressourcer efter noget, der ikke kommer noget ud af. Men når det virker, så kan gennembruddet komme.«

Et grundlæggende princip for iCourts er, at de stort set aldrig laver monodisciplinær forskning. Det skyldes selve genstanden, som i sin natur er interdisciplinær – og det gælder også de 25 medarbejdere i iCourts, som på et tidspunkt bestod af 16 forskellige nationaliteter fra fem kontinenter. Det multinationale var et bevidst valg, da det giver flere indfaldsvinkler og forskellige syn på den fælles genstand. Princippet med at angribe tingene fra mange vinkler gælder også iCourts forskningsteknikker:

»Hvis man hele tiden benytter sig af de samme metoder, så er sandsynligheden for overraskelser mindsket – men hvis man kombinerer dem med andre metoder, traditioner og discipliner, så er chancen for nybrud meget større. Vi er for eksempel et af de første juridiske forskningscentre i Europa, måske endda i verden, der har ansat en »computer scientist« for at kunne køre big-data-analyse på jura. Vi ville have ressourcen in house, ikke bare som en konsulentydelse, og det har helt klart givet pote. Men vi har også brug for filosofi, sprogvidenskab, historie, sociologi, jura og statskundskab. Det er ikke afgørende, hvad det er, men hvad det kan bruges til.«

Den umulige dobbeltrolle

Mikael Rask Madsen er meget bevidst om, at han vil lave fremragende forskning, og han har klare meninger om, hvad det kræver.

»For det første er det, ironisk nok, meget væsentligt, at du overhovedet prøver. iCourts skal være i top-fem i verden, det er vores hjemmebane, det er der, vi skal spille med. Det mindset kommer ikke ved, at jeg selv løber rundt og snakker eliter og excellence – det bliver for retorisk. Det skal ikke være noget, man taler om, men noget, man gør. Det skal være indgroet i alle i centeret. Her kommer de ph.d.-studerende ind i et miljø, hvor det er meget transparent, hvad man gør for at bedrive excellent forskning. Det tror jeg er afgørende.«

Miljøet i iCourts har utallige synlige og usynlige elementer, der bidrager til denne fornemmelse – fra Twitter accounts til ph.d.-sommerskoler, konferencer og internationale gæster. Alle får en opgave for at få det til at køre, og administrationen er centeradministratorens opgave. Men forskningsledelsen i sig selv er en meget stor del af Mikael Rask Madsens arbejde og en opgave, han tager meget alvorligt. Som leder af et Grundforskningscenter har man en dobbeltrolle, som per definition er nærmest umulig at udfylde – i andre sektorer ville det simpelthen ikke kunne lade sig gøre. På den ene side skal man få det store skib til at sejle, og på den anden side skal man selv bedrive fremragende forskning. De fleste forsøger at løse det ved at sørge for at have et overordnet overblik over alle grene af centeret og så have deres egen gruppe, hvor de kan arbejde mere i detaljen. Og ved at uddelegere og samarbejde.

»Vi har gjort temmelig meget for at skabe den rette kultur. På jura kom vi ud af et klima med meget enkeltkontorforskning. Det ændrede vi i centeret ved at insistere på kollektiv forskning. Og jeg har lavet fancy målemetoder for organisationen – graden af inklusivitet, output og aktiviteter, eksempelvis, med en masse farver og bobler, og alle kan se præcis, hvordan og hvor meget de

indgår i den kollektive forskningsagenda. Et andet grundlæggende princip er, at pengene allokeres til der, hvor der sker noget – hierarki er uinteressant i den sammenhæng. Hvis man vil være med, så skal der ske noget. Det kan lyde kynisk, men det er reelt betingelsen for eliteforskning i dag. Min tid skal bruges på at rådgive dér hvor der er aktivitet og mulighed for nye idéer og genbrud. Det er et intenst miljø, men vi scorer meget højt i trivselsmålinger. Det er måske lidt overraskende, fordi der er ikke nogen, der er sat under mere pres end netop os. Men de fleste har en stærk oplevelse af at være med – at der er tillid til dem og deres idéer. Alle har adgang til mig, helt fra de yngste studerende. I mit virke bruger jeg mere tid sammen med studerende, ph.d.-studerende og postdocs end jeg gør med mine seniorforskere.«

Ph.d.-kurser på hovedet

De fleste steder foregår forskeruddannelse i form af ph.d.-kurser, hvor de yngste forskere undervises af ældre eksperter. Men i iCourts har man en anden tilgang. Der kan ph.d.-studerende sagtens holde masterclasses for professorer og lektorer.

»Selvfølgelig kan de det! For eksempel havde vi et kursus om, hvordan man kan analysere Twitter som sociale data. Det er selvfølgelig en ph.d.-studerende fra New York, der kører det, hvem ellers, og så kan de gamle gubber, herunder mig selv, lytte godt efter. At få en ph.d.-studerende til at undervise en professor, hvorfor ikke, viden har ikke hierarki. Mere konkret er det relevant, fordi vi løbende skal opdateres metodisk. Hvis vi for eksempel skal bruge data fra samtlige domme fra EU-Domstolen – det er titusindvis af sider, hvordan skal vi behandle det? Vi kan begynde at læse hele materialet, men det vil tage mange år, før vi er nået igennem det – det kan med andre ord ikke lade sig gøre i et felt, der bevæger sig så hurtigt. I det konkrete tilfælde skulle vi bruge korpuslingvistik [en form for automatiseret tekstanalyse]. Så måtte vi have ham, der havde

udviklet softwaren og metoderne, til at komme og undervise. I sidste ende drejer det sig om nysgerrighed – og et bevidst valg om ikke at blive fastlåst. Man skal altid være villig til at lægge selv sine yndlingsteorier og -metoder bag sig. Også hvis det kolliderer med noget formativt fra ens egen uddannelse. Der er altid et nyt paradigme, der venter – indtil det er blevet modbevist! Jeg har studeret hos den væsentligste sociolog siden Anden Verdenskrig. Jeg kunne have gjort en glimrende karriere ved at være Bourdieu-ekspert og sidde og endevende de samme bøger i 50 år. Men videnskabeligt er det ikke interessant for mig. Så bliver man »lecteur« snarere end »auteur« for nu at bruge Bourdieus distinktion. Excellent forskning falder altid i anden kateori.«

Modet og viljen til at skære forbi den varme luft

Fremragende forskning kræver altså, ifølge Mikael Rask Madsen, elementær nysgerrighed og en grundlæggende vilje til at udfordre kategorierne, selv de mest fasttømrede. Det afgørende er, at forskningen har viljen til at flytte, ikke blot state-of-the-art, men også nogle gange selve grundlaget – »søjlerne«. I hans øjne er det et vigtigt forskningsudgangspunkt, at man har modet og viljen til at gå ind og skubbe til fundamentene. Selvom Mikael Rask Madsen har stor respekt for anvendt forskning – hvilket er størstedelen af den internationale forskning i det juridiske felt – så er iCourts tilgang en helt anden. De bruger ofte metoder, der traditionelt hører til i andre fag, herunder big data og netværksanalyser, til at analysere traditionelt juridiske sammenhænge. De træder et skridt tilbage og går efter det strukturelle, det, der ligger bag.

»Det er klart, at man ikke kan flytte rundt på alt hele tiden. Der er jo også ofte en god grund til, at en konstruktion er, som den er. Men det er essentielt at have viljen til at udfordre det etablerede, se kritisk på grundelementerne. Og ikke lade sig besnære af det etablerede og dets iscenesættelse. Så det er evnen til at skære igennem alt det og komme derind, hvor den bagvedliggende struktur

står frem. For paradigmet ligger gemt derinde et sted. Så meget af det, som karakteriserer excellent forskning på mit område, er evnen til at skære ind til det elementære i noget meget komplekst og finde nye veje. Nogle teorier inden for samfundsvidenskab er nærmest ortodoksier. Tag for eksempel autoritet. Alle ved, hvad autoritet er – der er et helt bibliotek med bøger om autoritet. Men hvad er det i virkeligheden i mit konkrete genstandsfelt? Det handler om evnen til at tage fat i de helt store emner og udsætte dem for en konkret, empirisk undersøgelse.«

Denne sidste sætning opsummerer heldigvis fint, hvordan Mikael Rask Madsen mener fremragende forskning skal bedrives. For her slutter vi samtalen brat, da han kommer til at se på uret. Klokken er pludselig blevet mange, og han skal nå et fly.

Professor Mikael Rask Madsen

Født 1972 i Danmark

Uddannelse: LL.M. (1997) fra The International Institute for the Sociology of Law, Oñati, Spanien; Cand.jur. (1998), Københavns Universitet; Diplôme d'Études Approfondies (D.E.A.) (1999), École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris; og ph.d. (docteur) i politisk sociologi, ligeledes fra École des Hautes Études en Sciences Sociales (2005)

Professor i Europæisk Ret og Integration, Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet

Leder af Center for Internationale Domstole (iCourts) siden 2012

Gæsteforsker ved universiteterne i Berkeley, Oxford, Sorbonne, New York, Berlin, Jerusalem og Strasbourg

Modtager af bl.a. Eliteforsk prisen fra Uddannelses- og Forskningsministeriet (2017), og Carlsbergfondets Forskningspris (2019). Medlem af Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab
